

FORM

Smyckekonstnären Pia Aleborg förgyller vardagen. Hon gör flärdfulla halsband av trassliga elsladdar, gardintofsar och datorkontakter. Nu ställer hon ut i Stockholm.

Smycken med skarp stämning

TIDENS FORM

DN träffar nyskapare på formområdet. Tidigare i serien: Behnaz Aram 7/12, Gustaf Nordenskiöld 10/12, Åsa Jungnelius 18/12, Andreas Bozajc och Fredrika Jacobs-son 27/12 och Martin Bergström 28/12.

LJuset är GRÅTT i fotot som Pia Aleborg låtit ta på en kvinna som bär ett av hennes halsband. Ett slags tillspetsad vardagsrealism. Bilden är överförd till ett draperi som hänger på smyckekongalleriet Platina i Stockholm, där Aleborg just nu ställer ut smycken.

Även de går att koppla till vardagen. Ett halsband är gjort av en ihoptrasslad elsladd och förgylld mässingskedja, ett annat med en sladd och kontakt till en dator. På ytterligare ett hänger en stelnad gardintofs, som försilvrats och fått en flärdfullt guldglimmande lack hos en billackerare.

– Jag attraheras av nollåget, säger hon apropå estetiken, jag vill inte påverka vad som ska anses fint eller fult.

VAD HON DÄREMOT VILL är att skapa tydliga stämningslägen i foton där smycken ingår, och dessutom göra smycken som förmedlar specifika sinnesstämmningar. I bilden på draperiet ville hon att modellen skulle se ut som människor gör när ingen betraktar dem, med anletsdragen oarrangerade och utslätade. Även i smyckena infogar hon ingredienser som tagits "på bar gärning".

– Jag har använt saker som frusits i den form som jag fann dem. Elsladdarna tog jag direkt ur en container. Kaffefläckarna är kvar. Sånt är svårt att komma över om man har lärt sig att allt ska vara fint och prydligt.

Hon visar inspirationsfotografier som hon utgått från i arbetet. De föreställer elkontakter, grå nälfiltsmattor och kontorslampor.

– Jag samlar på bilder som föreställer sånt som berör mig. Sen gör jag smycken som återupplivar känsla jag fick, och placerar in dem

i nya arrangerade sammanhang för att nåla fast en flyktig stämning. Jag vill testa hur smycken fungerar i olika kontexter.

Mycket mer än så vill hon inte säga. Det blir lätt krystat; "man tar bort det lilla magiska". Just överanalyserande präglar till viss del den samtida smyckekonsten, anser hon, "man tror att det man gör måste vara intellektuellt och smart". Numera litat hon mer på ett flöde.

– Jag försöker att inte lägga något värde i vad som av tradition anses fult eller fint. Det begränsar. Samtidigt finns det en tendens inom samtida smyckekonst att använda sig av fulestetik. Det gör inte jag. Jag använder färger som jag tycker om.

Hon tittar sig omkring. Guld och pastell återkommer. På halsband hänger stelnade textilier – en lilalackad strumpa och ett linne doppat i skarp turkos.

– Rosa är ju alltid fint och lila funkar, kommenterar Pia Aleborg.

I dag kallar hon sig smyckekonstnär, en titel som etablerat sig i Sverige det senaste decenniet, efter att silver- och guldsmedtitlarna upplevts för tränga av många. Men Aleborg har silversmedsbakgrund och ser kunskapen om material och teknik som bra erfarenheter, som går att överföra på andra material. Fast med silversmedsarvet kommer en portion rädsla för att göra fel.

– Man har i ryggraden att man helst ska göra allt själv från grunden och att det ska se ut på ett visst sätt. Man ska säga, slipa, smärgla. Det har tagit emot att göra sig av med sådana mästen, men jag är glad över att jag har gjort det. Det ger mer frihet. Nu gör jag det jag gör av intresse för föremålen, inte för att de ska hamna inom ramen för korrekt konsthantverk. Men fortfarande behövs jag tänka länge innan jag till exempel köpte de här bijouteriaktiga kedjorna.

HON PEKAR PÅ tjocka gyllene länkar som hon kombinerat med polär av mjuk infärgad silikon och säger att

Pia Aleborg med ett av hennes smycken.

FOTO: ANN-SOFI ROSENKVIST

hon önskar att fler kunde få inblick i vad smycken kan vara.

– Jag har alltid varit intresserad av vad man kan uttrycka med kroppen. Visst är vissa av mina smycken lite svårburna, men inte mer än att alltid ha med sig en handväska, och

det har ju många. Och man behöver inte nödvändigtvis ha dem på sig. Man kan ha dem hemma och ha dem på sig i tanken. Smycken rymmer berättelser, till exempel om förhållanden man haft, om arv och om drömmar.

Själv har hon ofta små pärlörhängen. Men det, säger Pia Aleborg, handlar mest om att ge folk en annan bild av henne än de förväntar sig.

MALIN VESSBY
form@dn.se

Smycken från den aktuella utställning "Apartfrom".

PIA ALEBORG

- Ålder: 32 år.
- Yrke: smyckekonstnär.
- Bor och jobbar: i Göteborg, med ateljé i en gammal snusfabrik.
- Aktuell med: Utställningen "Apartfrom" på Platina i Stockholm, till och med den 27 januari 2007.
- Utbildning: Smyckekonstlinjen på Högskolan för design och konsthantverk vid Göteborgs universitet, HDK, magisterexamen 2001.
- Gör också: Jobbar med film, just nu som kostymör och rekvisitör i Ruben Östlunds kommande långfilm.
- Mer info: www.piaaleborg.com

Pia Aleborg vill komma bort från det fina och prydliga.